

5775 Soekot

Torah from Around the World

Rabbi Ja'akov zegt: Deze wereld is in vergelijking met de Komende Wereld een vestibule. Maak jezelf gereed in de vestibule om de eetzaal in te gaan.

Pirké Avot 4:16 [Spreuken over de Fundamenten, uitgave Amphora Books]

Soekot 8 tot en met 15 oktober 2014 / 14 tot en met 21 tisjri 5775

Commentaar: rabbijn Danny Burkeman, the Community Synagogue, Port Washington, N.Y.

Vertaling: Jaap Frank

[Het Engelse origineel](#)

Tijdelijke woningen, vaste woningen, overdenkingen bij Soekot

Velen van u zullen het verhaal van de drie varkentjes wel kennen. Ieder van hen bouwde zijn eigen huis, eentje gebruikte stro, eentje hout en eentje baksteen. Een wolf kwam langs en riep ieder van hen hun huis uit en dreigde: ik snuif en zucht en blaas jullie huizen omver. Het lukte de wolf om het strooien en houten huis omver te blazen, maar dat van baksteen was te stevig gebouwd en het varkentje was daarbinnen veilig.

Ik weet niet precies wat de oorspronkelijke schrijver het verhaal wilde meegeven als moraal, maar het gaat er in ieder geval over hoe belangrijk het is om stevig en betrouwbaar materiaal te gebruiken bij het bouwen van een huis. Ik ken geen vergelijkbaar verhaal uit de joodse traditie, maar Soekot biedt een vergelijkbare boodschap. Eén week per jaar laten we het comfort van ons huis voor wat het is en eten we onze maaltijden en verblijven we in het tijdelijke bouwsel van de soeka. Het is de bedoeling dat het dak van de soeka niet af is en hij moet gemakkelijk op te bouwen en af te breken zijn. Als het goed weer is, dan is dat

misschien voldoende, maar met wind en regen kan het oncomfortabel zijn. En voor een langere periode kan hij waarschijnlijk niet permanent onderdak bieden.

Elk jaar helpt Soekot ons er daarom aan herinneren hoezeer we geluk hebben dat we de rest van het jaar in een duurzaam, vast en veilig huis kunnen wonen. Wij kiezen ervoor om een soeka op te zetten waarin we een week per jaar doorbrengen. Maar er bestaan mensen die een soeka als een luxe zouden beschouwen. Terwijl er bovendien mensen zijn die de meeste nachten doorbrengen zonder enige beschutting tegen de buitenwereld en de elementen.

Het *Miniature Earth project* is opgezet om de verschillende statistieken omtrent de wereldbevolking te analyseren en om ons - in de ontwikkelde wereld - attent te maken op de tegenstelling tussen onze levensstandaard en die van mensen elders op aarde. Volgens de bedenkers van het project is iedereen die het geluk heeft om in een bed te slapen, in een huis met een goed dak boven het hoofd rijker dan 75 % van de wereldbevolking.

Vandaag de dag is Soekot niet alleen een landbouw- en oogstfeest, maar ook een feest van dankbaarheid voor wat we hebben. Tegelijkertijd worden we gedwongen te denken aan anderen die het een stuk minder hebben dan wij. Er gaat het verhaal van een vrouw die bij de rabbijn in haar dorp kwam klagen over haar leefomstandigheden. Ze woonde met haar man en drie kinderen in een hutje met maar een klein kamertje en ze klaagde bij de rabbijn dat ze het in die benauwde omstandigheden niet langer uithield. De rabbijn stelde een paar vragen en kwam er achter dat ze een koe, een geit en enige kippen had. Hij zei: „Als je thuis komt, moet je de koe in huis nemen.” Ze snapte het niet, maar deed zoals opgedragen. De dag erna rende ze naar de rebbe en schreeuwde: „Wat hebt u nou gedaan, het is erger dan het was.” De rabbijn zei slechts: „Als je thuis komt, moet je ook de geit in huis halen om bij jullie te wonen.” Ze stemde er met tegenzin in toe, maar deed toch wat haar was opgedragen. De volgende dag kwam ze weer huilend bij de rabbijn en riep: „Oh rabbijn, de geit rent door het huis en maakt alles kapot en door de koe stinkt alles. Niets helpt.”

De rabbijn keek haar aan en zei: „Haal de kippen in huis en laat ze bij je wonen.” Opnieuw kwam ze schreeuwend bij de rabbijn terug: „Ik kan er niet meer tegen, mijn huis is net een dierentuin.” De rabbijn glimlachte en zei: „Ga direct naar huis en verwijder alle dieren uit je huis.” De volgende dag kwam ze lachend bij de rabbijn: „Rabbijn, dank u wel. Nu alle dieren weg zijn is het een verademing om weer alleen met mijn man en mijn kinderen in huis te zijn.”

Dit verhaal leert ons tevreden te zijn met wat we hebben. Met name door de vergelijking met het huis waarin we wonen leert Soekot ons dat. Omdat we in werkelijkheid boffen met een echt dak boven ons hoofd.

Het is opvallend dat *hachnasat orchim*, het uitnodigen van gasten in de soeka, één van de manieren is waarop Soekot zich onderscheidt van andere feesten. Volgens de traditie is er elke avond een andere Bijbelse gast die ons bezoekt, maar we worden ook gestimuleerd om anderen uit te nodigen om het feest met ons te vieren. Misschien zijn we nog niet zover dat we dakloze vreemdelingen in onze soeka uitnodigen, maar een manier om vandaag de dag aan de verplichting van *hachnasat orchim* te voldoen is om een daklozenproject te steunen.

We bouwen onze soeka en verblijven er gedurende een week in, maar misschien kan dit feest ons inspireren om anderen te helpen bij het vinden van een onderkomen. Niet voor één week, maar voor onbepaalde tijd.

